

11 October 2005

แนวทางการพัฒนาโปรแกรมการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

โดย นายสมชาติ เอี่ยมอนุพงษ์ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการแก้ไขฟื้นฟู และ กิจกรรมชุมชน
กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

สืบเนื่องจากการที่กรมคุมประพฤติ และ พหุภาคี ได้ริเริ่มดำเนินโครงการนำร่องการใช้กระบวนการครอบครัวสมานฉันท์เพื่อแก้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวแบบบูรณาการในบางส่วนของกรุงเทพมหานครนั้น ปรากฏว่ามีคดีเข้ามาสู่โครงการทดลองจำนวน 17 คดี จากการประชุมสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบข้อที่น่าสังเกตหลายประการที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงต่อไป และต้องขอชมเชยเจ้าหน้าที่ในพหุภาคีที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่สามารถทำให้การริเริ่มงานที่ยากๆเช่นนี้สามารถดำเนินไปได้เป็นครั้งแรกในประเทศไทย และเชื่อว่าเมื่อพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ออกมาบังคับใช้ แนวทาง และกลไกที่โครงการทดลองนี้สร้างและพัฒนาขึ้นมาจะสามารถเป็นฐานต่อยอดรองรับพันธกิจตามพระราชบัญญัตินั้นได้อย่างแน่นอน

แนวทางการขยายผลต่อจากที่ดำเนินการมาแล้ว

1. สร้างกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อขับเคลื่อนและเพื่อจัดการกับความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงในทางเพศในระดับกลุ่มพื้นที่เพื่อให้คำแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติ เช่น การจัดให้มีสภากรรณการว่าด้วยความรุนแรงในครอบครัว
2. แสวงหาคำแนะนำจากกลุ่มต่างๆที่สนใจในเรื่องนี้
3. ดำเนินประเมินผลที่ผ่านมาแล้ว และปรับปรุงต่อไป
4. จัดให้มี workshops ระหว่างหน่วยงานพหุภาคีในกระบวนการจัดการกับปัญหานี้เพื่อรับเข้าซึ่งข้อมูลย้อนกลับ และ ข้อเสนอแนะ และ เพื่อแสวงหาแนวร่วมในการขยายผลต่อ
5. จัดเสวนาทางวิชาการเพื่อปลูกกระแสและรับฟังข้อเสนอแนะ

ยุทธศาสตร์

1. ให้การศึกษา

- ให้การศึกษาแก่กลุ่มด้อยโอกาส กลุ่มเร่ร่อน และชุมชน เพื่อเปลี่ยนทัศนคติที่จะไม่ยอมอดทนกับการกดขี่ในทางเพศต่อไป
- ให้ความรู้แก่ชุมชนเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็ก และ ความรุนแรงในทางเพศ

- ค้นหาเด็ก/เยาวชนที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็ก และความรุนแรงในทางเพศ รวมทั้งเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการที่จะถูกระทำรุนแรงในทางเพศ หรือที่อาจได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว
- เผยแพร่ผ่านสื่อที่หลากหลายเกี่ยวกับความรุนแรงในทางเพศ ความรุนแรงต่อเด็ก และความรุนแรงในครอบครัว โดยเฉพาะความรุนแรงที่มีอิทธิพลจากยาเสพติด
- นำร่องการให้บริการด้านสุขภาพแก่กลุ่มเด็กที่ถูกละเมิดหรือที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงในทางเพศ และความรุนแรงต่อเด็ก
- พัฒนาหลักสูตรเพื่อจัดการกับวิกฤติจากความรุนแรงดังกล่าวแก่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

2. การรวบรวมและการรายงานด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีการบูรณาการด้านข้อมูลร่วมกัน เช่น

- ข้อมูลจากสถานพยาบาล โรงพยาบาล
- สถานีตำรวจ ศาล คุมประพฤติ ราชทัณฑ์
- พัฒนาระบบการรายงานข้อมูลจากสถานีตำรวจและระบบการรายงานผลและการส่งต่อไปยังหน่วยบริการที่เกี่ยวข้อง
- พัฒนารูปแบบวิธีการจัดการที่เป็นความริเริ่มใหม่ๆร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่เป็นเหยื่อ และการให้คำปรึกษาแก่ผู้กระทำผิด
- จัดทำรายงานประจำปีแสดงความก้าวหน้า สภาพปัญหา และ ข้อขัดข้องและที่สำคัญอย่างยิ่งคือเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็ก และ ความรุนแรงในทางเพศแก่สาธารณะ

3. บูรณาการหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทั้งหลาย

- แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมของศาล
- แนวทางการให้ที่พักพิงเพื่อปกป้องพยานที่อ่อนแอ และระบบการสนับสนุนโดยศาล
- พัฒนาระบบการที่รวดเร็วสำหรับผู้ถูกระทำ เช่นกระบวนการพิจารณา การสืบพยาน ฯลฯ
- พัฒนาแนวทางที่ (ศาล)สามารถควบคุมตัวผู้กระทำได้นานขึ้นและการให้(ศาล)มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขที่เหมาะสมเพื่อควบคุมตัวผู้กระทำในระหว่างดำเนินกระบวนการในคดี

4. บูรณาการความร่วมมือและการทำงานร่วมกันแบบเป็นหุ้นส่วนกับชุมชน

- ประสานการแปลงสู่การปฏิบัติ และ ประสานแผนร่วมกันกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- ร่วมกำกับ ร่วมให้คำแนะนำ และ ร่วมรายงานผลถึงแนวกลยุทธ์ที่ใช้ และลำดับความสำคัญของกิจกรรม
- ค้นหาวัฒนธรรมที่เห็นร่วมกันว่าใช้ได้ผลดี
- **ร่วมกันผลักดันให้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็ก และความรุนแรงในทางเพศเป็นปัญหาสำคัญในลำดับต้นๆของรัฐบาล**
- แสวงหาหุ้นส่วนใหม่ๆอยู่เสมอเพื่อขยายแนวคิด และ โปรแกรมเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริง
- ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพัฒนาแนวทาง และ นำไปปฏิบัติซึ่งแนวทางการจัดการกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงต่อเด็ก และความรุนแรงในทางเพศ พร้อมทั้งทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพของบริการที่ให้

.....